

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212216842
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1212216842.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: 1/ N.. L. L., bytom L. XXXX/XXA, U., 2/ N.. L. P., S., bytom Na G. XXXXX/XXA, X., obaja zast. advokátskou kanceláriou LEGATE, s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, proti odporcom: 1/ BELAR - GROUP, a.s., Metodova 7, Bratislava, IČO: 35 699 213, 2/ GPW, s.r.o., Vysoká 16, Bratislava, IČO: 35 951 796, zast. advokátskou kanceláriou Vivid Legal, s.r.o., Plynárska 7/A, Bratislava, o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, na odvolanie odporcu 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 5. decembra 2013, č. k. 11C 138/2012-169, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania odporcu 2/, potvrdzuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcu v trovách ich právneho zastúpenia vo výške 46,75 eur k rukám ich právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie o návrhu navrhovateľov 1/ a 2/ zastavil, a odporcovi 2/ nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. a vecne tým, že navrhovatelia 1/ a 2/ zobrali pred začatím konania o veci samej svoj návrh bez odôvodnenia v celom rozsahu späť. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. po vyhodnotení, že navrhovatelia z procesného hľadiska zavinili zastavenie konania späťvzatím návrhu bez udania dôvodu, a preto patrí náhrada trov konania odporcom. Ohľadom trov odporcu 1/ uviedol, že o nich nerozhodoval, nakoľko spoločnosť zanikla bez právneho nástupcu dobrovoľným výmazom z Obchodného registra SR dňa 24.10.2010. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca 2/ nepodal v priebehu konania návrh, ktorým by si uplatnil náhradu trov konania, s poukazom na ust. § 151 ods. 1 veta prvá, ods. 4 O.s.p. mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podal včas odvolanie odporca 2/, a žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť, a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, argumentujúc, že mu bola postupom Okresného súdu Bratislava II odňatá možnosť konať pred súdom. Najskôr zosumarizoval priebeh konania pred súdom prvého stupňa, a následne poukázal na to, že súd prvého stupňa mu pred vydaním napadnutého uznesenia o zastavení konania nedoručil späťvzatie návrhu, čím mu absolútne zmaril možnosť oboznámiť sa s týmto späťvzatím návrhu a zároveň aj možnosť včas uplatniť nárok na náhradu trov konania, a teda reálnu možnosť využiť všetky svoje procesné práva, vrátane práva na uplatnenie nároku na náhradu trov konania. Mal totiž za to, že súd prvého stupňa bol povinný mu späťvzatie návrhu doručiť bez ohľadu na to, že v zmysle ust. § 96 ods. 3 O.s.p. nemal právo účinne so späťvzatím návrhu nesúhlasiť. Mal však právo na doručenie späťvzatia návrhu za účelom oboznámenia sa s jeho obsahom a prípadného realizovania z toho odvíjajúcich sa procesných práv, vrátane práva uplatniť si nárok na náhradu trov konania. Zdôraznil, že bolo porušené

jeho právo na spravodlivý súdny proces, a to tým, že mu bolo odopreté právo oboznámiť sa s každým návrhom predloženým súdu protistranou. Podanie obsahujúce späťvzatie návrhu, považoval za podanie, ktoré má zásadný dopad na výsledok súdneho konania. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa tým, že mu nedoručil späťvzatie návrhu pred vydaním uznesenia o zastavení konania, postupoval v rozpore s konštantnou judikatúrou Ústavného súdu SR a EŠLP a svojvoľne zvýhodnil navrhovateľov na jeho úkor, keďže mu zmaril reálnu možnosť zistiť, že konanie bude v dôsledku späťvzatia zastavené a že je nutné uplatniť nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že legitímne očakával, že súdne konanie je len v počítačnej fáze, kedy ešte nie je nutné nárok na náhradu trov konania uplatniť. Z uvedených dôvodov považoval výrok, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania za výsledok nesprávneho procesného konania súdu prvého stupňa, a za predčasné rozhodnutie.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrili navrhovatelia 1/ a 2/ a žiadali uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a odporcu 2/ zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania. S argumentáciou odporcu 2/ v odvolaní nesúhlasili, keď zdôraznili, že z jeho strany počas celého priebehu konania nedošlo k uplatneniu nároku na náhradu trov konania, hoci mal na to dostatočný časový priestor. V tejto súvislosti pripomenuli, že práva patria len bdelym. Poukázali na rozdiel medzi uplatnením náhrady trov a samotným vyčíslením trov s tým, že Občiansky súdny poriadok neustanovuje žiadnu lehotu na uplatnenie nároku na náhradu trov, a preto môže k uplatneniu takéhoto nároku dôjsť kedykoľvek počas konania. Uviedli, že v posudzovanej veci zobrali navrhovatelia svoj návrh na začatie konania späť skôr, než sa začalo pojednávanie, a preto je aj prípadný nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu v zmysle ust. § 96 ods. 3 O.s.p. neúčinný. Ak by sa teda odporca 2/ aj k späťvzatiu vyjadroval, nemalo by to žiadnu právnu relevanciu a neodôvodnene by to zaťažovalo súd i ostatných účastníkov, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Predmetné konanie bolo ukončené rozhodnutím v zmysle ust. § 96 ods. 3 O.s.p., ktoré sa nevyhlasovalo, pričom takýto postup plne korešponduje s platnou právnou úpravou, a rešpektuje procesné práva a oprávnené záujmy účastníkov konania. Súd prvého stupňa nemal povinnosť vyzývať odporcu 2/ na vyčíslenie trov, keďže žiadny návrh na rozhodnutie o trovách nepodal a ich náhradu si neuplatnil. Mali za to, že odporca 2/ mal predvídať, že súd môže aj do začatia pojednávania na základe späťvzatia návrhu legitímne zastaviť konanie, a to bez potreby akéhokoľvek vyjadrenia či stanoviska odporcu, teda si mal uplatniť náhradu trov pri najskoršom možnom úkone. Nesúhlasili ani s jeho tvrdením, že späťvzatie žaloby je jedným z najzásadnejších procesných úkonov účastníka konania, a len na základe oboznámenia sa s ním sa vytvorí reálna možnosť na uplatnenie procesných práv vrátane nároku na náhradu trov konania. V tejto súvislosti podotkli, že zoznámenie sa so znením späťvzatia nevytvára základ pre uplatnenie procesných práv odporcu 2/, a to s poukazom na ust. § 96 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 4 O.s.p.. Vzhľadom na to nepovažovali späťvzatie návrhu za dôležitý doklad, ku ktorému by bolo právne relevantné podať vyjadrenie zo strany odporcu 2/, a od ktorého by sa odvíjala nejaká možnosť realizovať jeho ďalšie procesné práva.

Odvolací súd preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu 2/ nie je dôvodné.

Podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ust. § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že navrhovatelia zobrali svoj návrh na začatie konania zo dňa 14.03.2012, ktorým sa voči odporcom 1/ a 2/ domáhali určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, podaním, doručeným súdu dňa 06.11.2013, teda skôr, než sa začalo pojednávanie vo veci samej, v celom rozsahu bez udania dôvodu späť, a žiadali konanie zastaviť. Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 05.12.2013 pre späťvzatie návrhu konanie zastavil, a po vyhodnotení, že zastavenie konania procesne zavinili navrhovatelia, rozhodol o trovách konania odporcu 2/ podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že mu ich náhradu pre absenciu návrhu na priznanie náhrady trov konania nepriznal. Z predloženého spisu je tiež nepochybné, že odporca 2/ bol v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou Vivid Legal, s.r.o. na základe plnej moci zo dňa 21.06.2013 (č.l. 139), že dňa 21.06.2013 podal vyjadrenie k návrhu, že dňa 30.10.2013 bol jeho právny zástupca nahliadnuť do spisu, a že si návrhom pred skončením konania rozhodnutím o jeho zastavení neuplatnil priznanie náhrady trov konania. Náhradu trov konania si uplatnil spolu s jej vyčíslením až podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.12.2013, teda až po tom, čo bolo súdom prvého stupňa rozhodnuté napadnutým uznesením.

Odvolací súd dospel potom k záveru, že súd prvého stupňa posúdil vec po právnej stránke správne, keď na základe späťvzatia návrhu navrhovateľmi 1/ a 2/ pred otvorením pojednávania konanie bez ďalšieho zastavil, a keď na rozhodnutie o trovách konania s poukazom na procesné zavinenie zastavenia konania navrhovateľmi aplikoval ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Toto právne posúdenie v časti rozhodnutia o trovách konania odporcu v odvolaní nespochybnil a nenamietal. Predmetom odvolacieho konania bol len obsah výroku, ktorým súd prvého stupňa odporcovi 2/ nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že si ju návrhom neuplatnil. Odporca 2/ v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa zaťažil konanie vadou a odňal mu možnosť konať pred súdom tým, že mu pred vydaním rozhodnutia o zastavení konania v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľmi pred otvorením pojednávania, nedoručil predmetné späťvzatie návrhu, v dôsledku čoho mu zmaril možnosť uplatniť si náhradu trov konania. Vzhľadom na dôvody odvolania odporcu 2/, ktorými je odvolací súd viazaný, preskúmal napadnutý výrok o trovách konania odporcu 2/, pričom žiadnu procesnú vadu v postupe súdu prvého stupňa, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie, nezistil, a zároveň dospel k záveru, súd prvého stupňa neodňal odporcovi 2/ možnosť konať pred súdom tým, že mu pred zastavením konania napadnutým uznesením nedoručil späťvzatie. Takúto povinnosť mu totiž Občiansky súdny poriadok v žiadnom ustanovení neukladá. Práve naopak, ak navrhovatelia zobrali svoj návrh na začatie konania späť pred začatím pojednávania, je súd v zmysle ust. § 96 ods. 3 O.s.p. povinný konanie zastaviť do 30 dní od späťvzatia návrhu, keďže prípadný nesúhlas odporcu so späťvzatím nie je účinný. Uvedené ust. § 96 ods. 3 O.s.p. teda ukladá súdu bez ďalšieho povinnosť bezodkladne v zákonom určenej lehote konanie zastaviť, a súd prvého stupňa v súlade s cit. ustanovením aj postupoval a dodržal zákonnú lehotu na vydanie rozhodnutia o zastavení konania. Nebolo jeho povinnosťou späťvzatie návrhu doručovať odporcovi, ani zisťovať jeho stanovisko k nemu, nakoľko, ako už bolo uvedené vyššie, ani prípadný nesúhlas odporcu so späťvzatím by nemal žiadny vplyv na povinnosť súdu rozhodnúť o zastavení konania v tridsaťdňovej lehote. Postup súdu v súlade so zákonom nemôže v žiadnom prípade zasiahnuť do práv účastníka konania a nemôže mu ním ani byť odňatá možnosť konať pred súdom.

Argumentáciu odporcu 2/, ktorý tvrdil, že mu súd prvého stupňa nedoručením späťvzatia pred rozhodnutím o zastavení konania zmaril možnosť uplatniť si náhradu trov konania, vyhodnotil odvolací súd ako účelovú snahu preniesť na súd zodpovednosť za nepodanie včasného návrhu na priznanie trov konania z jeho strany. O náhrade trov konania totiž súd rozhoduje len na návrh, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, pričom takýto návrh odporcu 2/ počas konania nepodal (ani to netvrdil), hoci mu v uplatnení si nároku na náhradu trov, teda v realizácii jeho práva podať takýto návrh, nič nebránilo. Je totiž výlučne na jeho rozhodnutí, či si bude v konaní náhradu trov uplatňovať, alebo nie. Naviac, skutočnosť, že konanie môže byť aj pred začatím pojednávania v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, musela byť odporcovi 2/, ktorý je v tomto konaní zastúpený advokátskou kanceláriou, známa (nakoľko ju Občiansky súdny poriadok v ust. § 96 priamo predpokladá), a ak si mienil uplatňovať náhradu trov, mal si svoje práva strážiť, a urobiť tak včas, keďže právo patrí bdelym, na čo správne poukázali navrhovatelia vo svojom

vyjadrení k odvolaniu. Ak odporca 2/ namietal, že mu bola postupom súdu, ktorý mu pred zastavením konania nedoručil späťvzatie, táto možnosť zmarená (a zároveň aj odňatá možnosť konať pred súdom), odvolací súd vyhodnotil jeho argumentáciu ako nelogickú, keďže právo uplatniť si náhradu trov konania sa neodvíja od doručenia späťvzatia. Odporca 2/ v odvolaní sám potvrdil, že jeho prípadný nesúhlas so späťvzatím by nebol účinný, preto súd prvého stupňa nemusel zisťovať jeho postoj k späťvzatiu, a zároveň tvrdil, že mu súd prvého stupňa nedoručením späťvzatia pred zastavením konania odňal možnosť konať pred súdom a realizovať právo uplatniť si náhradu trov konania. Takáto argumentácia ale postráda logiku, nakoľko podľa nej by súd mohol zastaviť konanie a rozhodnúť o jeho trovách momentom doručenia späťvzatia odporcovi 2/, a to bez toho, aby nevedno akú dlhú dobu čakal na to, či si odporca 2/ nebude chcieť uplatniť náhradu trov konania. Či by odporca 2/ i v takom prípade tvrdil porušenie jeho procesných práv, v odvolaní nevysvetlil. Doručením späťvzatia odporcovi 2/ pred zastavením konania by sa teda na jeho procesných právach ani podľa jeho vlastnej argumentácie nič nezmenilo. Naopak, doručením späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania vznikla súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 96 ods. 3 O.s.p. povinnosť konanie do tridsiatich dní zastaviť, a vo vzťahu k odporcovi 2/ by mu výlučne v prípade, že by si počas konania uplatnil náhradu trov, vznikla povinnosť ho vyzvať na ich vyčíslenie do troch dní. V posudzovanej veci si odporca 2/ náhradu trov preukázateľne včas neuplatnil, preto bol postup súdu prvého stupňa, ktorý mu posúdiac vec podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. náhradu trov konania nepriznal, správny.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania odporcu 2/, podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľom 1/ a 2/, úspešným v odvolacom konaní, priznal ich náhradu v celkovej výške 46,75 eur, za jeden úkon právnej služby vo výške 1 tarifnej odmeny 30,92 eur (vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu v nemeritórnej veci zo dňa 05.03.2014) zníženej o 50 % x 2 za zastupovanie dvoch účastníkov, s režijným paušálom 8,04 eur a 20 % DPH vo výške 7,79 eur, aplikujúc ust. § 11 ods. 1, § 13 ods. 2, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.. Navrhovateľom nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia v nimi vyčíslennej celkovej výške 91,40 eur, nakoľko pri jej vyčíslení nezohľadnili, že za vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu v nemeritórnej veci patrí advokátovi odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, a že náhrada režijného paušálu za úkon sa nenásobí počtom klientov.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.